

Franz Liszt - Symfoniske dikter, vol 1 (Toccata Classics, TOCC 035)

Franz Liszt skrev 13 symfoniske dikter for orkester, og i tillegg skrev han versjoner for to pianos. Hvorfor skrev så komponisten om sin orkestermusikk til klaver? Kan et eller to klaver virkelig gjengi orkestermusikken med alle dens klanger, farger og dynamikk?

Det første spørsmålet er lett å svare på: det var/er lettere å fremføre musikken i salonger eller i private hjem (da som nå), når kun et klaver skal brukes. Dermed kunne musikken spres til flere, og bli populær i større kretser, enn kun i konsertlokalet.

Hvordan klinger det så med orkestermusikk "nedskalert" til et flygel eller to? Det er veldig opp til den som har skrevet pianoversjonen om resultatet blir troverdig og hørverdig. I tillegg til Liszt sine symfoniske dikter, har en av hans elever - August Stadal - transkribert verkene for et klaver, og resultatet er forbløffende godt! Klaveret har et stort register og en fantastisk dynamikk, og det har Stadal utnyttet helt og fullt. Her spilles verkene av Risto-Matti Marin så elegant og kontrollert, at det er en fryd å lytte til!